

■ ישיבת סיעת המערך, שבה ביקש שריהמשפטים יעקב שמשון שפירא למי סור את הצהרתו נגד המאמר בעיתון הארץ. היתה מבויימת כל-כך הטוב שזה גבל בגיחוק. גולדה מאיר נכנסה לאולם בשעה שדנו בסעיף קודם, התייבה בצניעות בין שאר חברי רינהנסת. כשנגמר הסעיף ה' נדון, אמר יו"ר הסיעה, משה ברעם, בתמימות: „אני רואה שגולדה מאיר נמצאת עימנו. אולי יש לך איזה עניין שאת רוצה להעלות?“ גולדה השיי בה: „כן, במקרה יש לי.“ ואז הזמין אותה ברעם לנאום.

■ בנאומה הגנה גולדה בלהט על שפירא. ואמרה: „כבר אמרו עלי את הכל, חוץ מאשר שגנב כעכים בשוק מחנה יהודה.“

■ כל אותו זמן נעדר שפירא עצמו, כנראה מפני ש לא רצה שגולדה תפליג בשב' חו בפניו. גם בתום נאומה עדיין לא הופיע — אולי מפני שחשב שתדבר זמן רב יותר. רק אחרי שעוד שניים-שלושה חברי הסיעה דיברו, הגיע שפירא, וניתנה לו רשות הדיבור. כשקם לדבר, אמרה גולדה: „עכשיו תוכיח שאתה לא גמל!“

■ נשמע במסדרונות ועד דת הכלכלה של הכנסת: ש' יצחק שובינסקי הציע לממשלה לפתוח איתו בשותפות חברת ספנות. הממשלה תיתן את האוניות והוא יתן את היס.

■ יו"ר הנהלת תנועת הח' רות עזר וייצמן הוזמן להר- צאה בפני אנשי השומר הצ' עיר. בכניסה לאולם הוא פגש את חיים הנגבי שעמד בר' ראש קבוצת אנשי מצפון שבי או למקום וביקשו מעזר רשות להיות נוכחים בהרצאתו. עזר הסכים, תוך כדי הוויכוחים ש' התעוררו סביב ההרצאה, קם הנגבי וצעק לעבר אנשי הש' מר הצעיר: „עזר הראקציונר הזה הוא יותר כנה וישר מכל הגימגומים הציוניים שלכם!“ עליך ענה לו וייצמן: „בוא תצטרף אלי לכל ההפגעות ש' לי.“

■ כל המי ומי היו נוכחים בנשף חנוכה שנערך בשבוע שעבר ושהכנסותיו הוקדשו ל' קרן המחקר על-שם חיים שיי בא זיל, כולם התייצבו במקום אחרי שקיבלו צורקריאה ב' הלשון: „עם בוא החנוכה מז' מינים אותכם ניני ומרדכי צרפתי (מונטשי) לערב של אחוה בין הבחוקי והסירטאקי לערב של שתייה עם האוזה וה' וויסקי, לערב של מטעמים עם הקאלמרי והאיקרה. בקיצור — לערב יוני עם ארוחה יונית, תזמורת יונית ושמחה יונית; שרביט ניצוח הערב יהיה ב' ידי של היווני הידוע ג'רייב יג'רל'ס שיהיה אחראי לכך שתצחק, שתשתה, שתאכל, ש' תרקוד, שתשיר, שתרגיל — בקיצור שתשמח.“

■ אורח הכבוד היה כמו' בן שריהביטחון משה רייך, שעבד קשה מאוד באותו ערב; הוא הצטלם בחברת כל הנוכ' חים שהתחילו את התרומות שלהם באלף-אלפים לירות ל' גולגולת והגיעו לשיא כשד"ר אריק לרנר מסר לידי מנהל בית-החולים תל-השומר, ד"ר מרדכי שני, על ההחלטה

בתיה בנדיקסט

באמצעות כובעים. אני אוהבת

מעדיפה כובעים על פיאות נוקריות. זאת הסיבה שיש לה 150 כובעים. לביקורה בארץ היא הביאה איתה 20 כובעים. מסבירה בתיה: „רק אשה שיש לה פנים יפות, יכולה להרשות לעצמה להבליט את פניה היפות במצעות כובעים ספורטיביים וחלומי הגדול הוא להשתתף פעם בתחרות הכובעים שנערכת באסקוט.“

רולף נובר, שסיפר לו כי הוא עומד להבריח ספרות פור- נוגרפית גם לישראל. בכתבתו בדיעות אחרונות פירסם אריה אבנרי בין השאר גם את מספר תיבת הדואר של המפיץ. השי' בוע הגיע לארץ יריד של נובר, סיפר לאבנרי כי אחרי פירסום המספר, קיבל המפיץ עשרות מכתבים מישראל ממ'ולים ומי אנשים פרטיים, שהתחייבו למי צוא בשבילו דרכים להבריח את הסחורה לישראל. הידין בא לארץ כדי למצוא את המב' ריה המוכשר ביותר.

■ לעדנה חוין, הדיילו שהגיישה את התביעה בבית הדין לעבודה, בה דרשה לצוון על אר'על לתת לה את אותו הזכות לעלות לדרגת כלכל כמ לדיילים הגברים, קרה דבר, מו זר. לפני כמה ימים עלת' עדנה למטוס, כרגיל, כשלת' נתברר שהכלכל בצוות חולה הקברניט, לו מזרוב, השתמ' בכוחו למנות כלכל זמני — ומינה את עדנה, כשהדיילין התחילו למחות נגד המינוי התניע הקברניט את המנועים והמשך הוויכוח טבע ברעם.

הדירה לבנק. אולם זנבר מעוניי' יין להישאר בדירה זו, והוא פתח במשאומתן על הסדר ש' בו יוכל לרכוש אותה.

■ איך נעשה ארנסטו צ'ה'גווארה יושב-ראש ה' בנק הלאומי הקובני? בתוכנית צ'ה'גווארה, אגדה או מציאות ששודרה בגלי צה"ל, סיפר ד"ר ארי קאופמן, מרצה בחוג ללימודים לאטינו-אמריקאיים באוניברסיטה העברית, כי באי' חת הישיבות שבראשה עמד פירלד קאסטרו, היה צורך דחוף למנות יושב-ראש לבנק הקובני. קאסטרו שאל את הנור' כחים: „מי כאן אקונומיסטה?“ צ'ה'גווארה הצביע, למרות ש' השכלתו הסורמלית היתה רפוי' אה. כשנשאל אחרי הישיבה מ' דוע הצביע, השיב צ'ה'גווארה: „שמעתי את קאסטרו שואל מי כאן מרכסיסטה?“ לכן ענית, וכך נבחרתי.“

■ לפני כחודש ביקר ה' עיתונאי אריה אכערי בש' וודיה, ראיין שם את מפיץ ה' פורנוגרפיה הגדול באירופה

חילופי הרמטכ"לים חיים ברי' לב ודוד (דדו) אלעזר, זאת שיערוך להם שריהביטחון משה דיין, תהיה במקום בעל מש' מעות בגלל פרשת העתיקות של דיין: מזיאן תל-אביב.

■ בתערוכת הציונים של הצירית ג'ני קלי' שנערכה בר' ביתו של האדריכל אריה שיי רייך, נערך קרב דרמטי בין שני אנשי ביטחון: הרמטכ"ל חיים בר-לב ומנהלת שרותי ה' שומרים אסתר מרקוביץ. בעיני שניהם מצאה-חן אחת ה' תמונות. בר-לב הביע ראשון את רצונו לרכוש את התמונה. אבל אחרי שאסתר פנתה אליו וביקשה ממנו לוותר, הוא נסוג והתמונה נרכשה על-ידי אסי' תר מרקוביץ במחיר 3500 ל"י.

■ לנגיד החדש של בנק ישראל משה זנבר יש בעיות דיור. בשעתו, כאשר נתמנה ליו"ר מועצת המנהלים של הבנק לפיתוח התעשייה, קיבל דירת-גג ברחוב פינקס בתל-אביב. עתה, כשעבר לתפקידו החדש, חובה עליו להחזיר את

לתרום 80 אלף לירות שטרלינג מכספי הקרן על-שם אייב' שרובין, שהוא עומד בראשה. תוך כדי מהלך התרומה, שנערך כה בניצוחו של מנטש, הבטיח הקבלן אריה פיליץ: „אני אשלים את הסכום ואעגל אותו גטו למאה אלף ל"י.“ הבטחתו היתה מיותרת: בסוף הערב הסתבר כי סכום התרומות עלה על מאה אלף ל"י. באותו ערב התגלגלו שטרות כסף רבים על הריצפה, כתוצאה מהמנהג ל' פיו מדביקים בעת ריקודי ה' סירטאקי שטרות כסף אל מצח הרוקדים. בין הרוקדים היתה גם אשת שריהביטחון רות רייך, ואילו בעלה היה בין המדביקים העליונים.

■ בשעת הסרטת הסרט המשאית הגדולה וקליר הקטר' נה, הנערכת בסביבות אילת בהשתתפות הבמאיה-השחקן פיי' טר יוסטינוב, חג מטוס צב' אי מעל לשטח הצילומים. יוסי' טינוב הרים את ראשו ושגא לקול צחוקם של אנשי ההס' רטה: „מה זה, דיין חזר מה' הפירות?“

■ אחת המסיבות לרגל